

NS-Nieuwsbulletin

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1158

25.05.2025 (136)

Hitler in oorlog : Wat is er *echt* gebeurd?

door A.V. Schaerffenberg

Deel 5

Hoofdstuk 4: Voorspel van oorlog

Jullie verzetten je tegen elke vorm van vrede. Jullie willen de eeuwige herhaling van oorlog en vrede."

Friedrich Nietzsche
Inleiding, *Zo sprak Zarathustra*

Toen het Derde Rijk op 30 januari 1933 werd geboren, waren tegenstanders binnen en buiten Duitsland ervan overtuigd dat het snel zou instorten. Hun misvatting werd versterkt door de verdeeldheid zaaiende Roehm Putsch in juli het jaar daarop. Maar in 1936 realiseerden ze zich eindelijk dat het nationaal-socialisme een fenomeen was dat alleen kon worden verwijderd door militaire agressie van buitenaf, die ze vastbesloten waren toe te passen onder de juiste omstandigheden; met andere woorden, wanneer de herbewapening voltooid was en de massa's niet-Joden in andere landen voldoende geconditioneerd waren om hun leven te riskeren

als kanonnenvoer.

De Duitsers hadden vrijwillig hun wapens neergelegd na de Eerste Wereldoorlog op aandringen van de Amerikaanse president Woodrow Wilson, die beloofde dat de Geallieerden snel zouden volgen met hun eigen ontwapeningsprogramma's. In plaats daarvan behielden Groot-Brittannië en Frankrijk niet alleen hun strijdkrachten, maar bleven ze die zelfs ontwikkelen, jaren voordat de Führer kanselier werd. In plaats daarvan behielden Groot-Brittannië en Frankrijk niet alleen hun strijdkrachten, maar bleven ze ze zelfs ontwikkelen, jaren voordat de Führer kanselier werd. "Het Duitse volk en de Duitse regering hebben absoluut geen wapens geëist," verklaarde hij in een internationale radio-uitzending van 16 oktober 1933, "maar gelijke rechten. Als de wereld besluit om alle wapens tot en met het laatste machinegeweer uit te bannen, dan zijn wij bereid om ons bij zo'n verdrag aan te sluiten. Als de wereld besluit om *bepaalde soorten* wapens af te schaffen, dan zijn wij bereid om vanaf het begin zonder wapens te leven. Maar als de wereld besluit dat alleen bepaalde naties zich mogen bewapenen en andere niet, dan zijn wij niet bereid om ons te laten uitsluiten als een volk met fundamenteel minder rechten."

Gedurende de jaren 1930 kwam hij met het ene voorstel na het andere voor wederzijdse Europese ontwapening, maar in de geallieerde pers werd hij verguisd als een "oorlogszuchtige". Al in 1934 toonde hij de ernst van zijn uiteindelijke bedoelingen door Joachim von Ribbentrop te benoemen tot Speciaal Commissaris voor Ontwapening. Elf jaar later, tijdens de laatste dagen van het internationale conflict dat hij wilde vermijden, herinnerde Hitler zich in zijn testament: "Ik heb zoveel aanbiedingen gedaan voor de vermindering en afschaffing van bewapening, die niet voor eeuwig kunnen worden wegverklaard, dat de verantwoordelijkheid voor het uitbreken van deze oorlog niet op mij kan rusten. Bovendien heb ik nooit gewenst dat er na de eerste verschrikkelijke wereldoorlog een tweede oorlog tegen Engeland of zelfs Amerika zou ontstaan."

Hitler was zich bewust van de internationale onrust tegen zijn wettig gekozen regime en probeerde snel vreedzame betrekkingen aan te knopen met de burens van zijn land. Fascistisch Italië stond al hartelijk tegenover het Nieuwe Duitsland op ideologische gronden. Maar Frankrijk en Engeland waren oude vijanden. Om de laatste te verzekeren, liet hij Von Ribbentrop op 18 juni 1935 in Londen onderhandelen over het Anglo-Duitse marine-akkoord. Hierin werd het aantal oorlogsschepen van de Kriegsmarine permanent teruggebracht tot 35% van de oppervlaktecapaciteit van de Royal Navy, waarmee het Derde Rijk bewees dat het nooit van plan was de Britse zeemacht uit te dagen. Deze genereuze zet werd echter niet beantwoord. Na meer dan twee jaar van wederzijdse ontwapeningsonderhandelingen met de Britten, lieten ze hem in niet mis te verstane bewoordingen

weten dat Engeland zich *niet* zou houden aan het Verdrag van Versailles, dat ze zelf hadden ondertekend, door de militaire productie terug te schroeven, maar in feite door zou gaan met het opwaarderen en uitbreiden van hun strijdkrachten.

Met de onophoudelijke Joodse agitatie voor oorlog in Groot-Brittannië en elders, wist Hitler dat hij nu de Wehrmacht moest herbewapenen als Duitsland een kans wilde maken tegen de coalitie van Joodse staten die zich om hem heen opbouwde. In een grote poging om de traditionele vijand van Duitsland voor zich te winnen, deed hij afstand van alle aanspraken op betwiste gebieden waar grote delen van zijn landgenoten nog steeds woonden (zoals Elzasce Lotharingen) en deed hij talrijke diplomatieke stappen in de richting van toenadering tot de Fransen. Bijvoorbeeld: "In 1935 ontving hij in Berlijn met speciale eer een delegatie van Franse oorlogsblinden onder leiding van de eveneens blinde afgevaardigde Scapini," aldus Leon DeGrelle. En "hij organiseerde een pelgrimstocht van Duitse veteranen naar Douamont om te verbroederen met hun voormalige Franse tegenstanders."

Sinds 1928, vijf jaar voordat Hitler aan de macht kwam, waren Duitse scheepswerven bezig met de bouw van een slagschip dat de *Dunquerque* Klasse, het grootste type bewapend schip in de Franse marine, zou uitdagen, maar hij liet het ontmantelen als een gebaar van vrede. Parijse politici beantwoordden deze stappen door een militaire alliantie aan te gaan met communistisch Rusland, specifiek gericht tegen het Reich. Hun acties hadden niets te maken met de diplomatie van Hitler, maar waren uitsluitend gericht op het verpletteren van Duitsland. Veel Fransen waren ontzet over het schandalige gedrag van hun regering. "Vanaf nu," riep de staatsman Benoist-Mechin uit nadat het Frans-Sovjet pact op 27 februari 1936 was geratificeerd, "bevinden we ons op een gevaarlijke neerwaartse helling."

Zelfs de Britten vonden dat de Fransen te ver waren gegaan. Hun minister van Buitenlandse Zaken, Sir John Simon, droeg zijn ambassadeur in Frankrijk op om "in niet mis te verstane bewoordingen duidelijk te maken dat Engeland verontrust is over het feit dat Frankrijk een verdrag sluit dat uiteindelijk zou kunnen leiden tot deelname aan een oorlog tegen Duitsland onder voorwaarden die onverenigbaar zijn met paragraaf twee van het Pact van Locarno". De paragraaf waarnaar Simon verwees, bepaalde dat de ondertekenaars, waar Frankrijk er één van was, beloofden om nooit een bondgenootschap aan te gaan met een staat om een ander land te omsingelen. De Fransen hadden niets te winnen en alles te verliezen (wat ze uiteindelijk ook deden) door zich tegen hun eigen vitale belangen in aan te sluiten bij Stalin. Zo'n zelfmoordpact met de duivel kon alleen de Joden dienen, die in elk geallieerd en neutraal land openlijk opriepen tot "een heilige oorlog" tegen Duitsland, ongeacht het internationale recht of de offers die niet-Joden zouden moeten brengen om de wereld veilig te maken voor het Jodendom.

Om te laten zien dat hij niet geïntimideerd was door dergelijke gangster-

tactieken, stuurde Hitler op 7 maart zijn troepen om het Rijnland opnieuw te bezetten. Alleen al de naam maakte duidelijk dat het Duits was, niet Frans. Als onderdeel van de buit die hen was beloofd door de oorlogsprofiteurs die het Verdrag van Versailles hadden opgesteld, hadden Parijse politici, gedreven door hebzucht en eeuwige wraak, het Rijnland losgerukt van een naoorlogs Duitsland dat was verslagen. Dezelfde nieuwsmedia die huilden van verontwaardiging over Hitlers "invasie" van het Rijnland publiceerden nooit een woord over "de verdrijving van duizenden en duizenden gezinnen uit hun huizen" door de Fransen (Brinkley, 9). Om de weerloze Rijnlanders nog meer te vernederen, werden zwarte koloniale soldaten uit Soedan ingezet als bezettingstroepen.

Deze verachtelijke maatregel maakte mensen over de hele wereld woedend en ontmaskerde de Fransen als volledig gedreven door hersenloze haat. In een verklaring van de British Broadcasting Corporation veroordeelde de beroemde toneelschrijver George Bernard Shaw de Franse overname van het Rijnland met gewapende negers als "niet het spel van de Westerse Beschaving spelen". Hitlers "her-militarisering" van het Ruhrgebied keerde deze beschamende situatie om en stuurde een duidelijke boodschap naar de Franse politici: Als zij een confrontatie zouden uitlokken, zouden zij de eerste zijn om de gevolgen te voelen. Ze krabelden terug, maar de wereld was de "gevaarlijke neerwaartse helling" naar oorlog ingeslagen.

Het kan niet genoeg benadrukt worden dat de Führer op dit moment alleen besloot tot Duitse herbewapening vanwege de niet aflatende Franse dreigementen en de standvastige onwil om vreedzame oplossingen te zoeken voor internationale problemen. Terwijl hij streefde naar overeenstemming met alle Arische volkeren vanwege hun bloed- en cultuurverwantschap, dachten geallieerde politici alleen aan de vernietiging van elk overblijfsel van het nationaalsocialisme in opdracht van hun Joodse betaalmeesters, die het Duitse volk al de oorlog hadden verklaard. Hetzelfde slagschip dat Hitler eerder had laten ontmantelen als teken van goede wil jegens Frankrijk, liet hij nu herbouwen. Een paar jaar later zouden de Geallieerden een hoge prijs betalen voor hun weigering om zijn olijftak te accepteren, toen de machtige slagkruiser *Scharnhorst* hun gesel en vernedering op zee werd.

Terwijl de Franse politieke marionetten van het internationale Jodendom met vuur speelden, stal een marxistische coalitie in Spanje de nationale verkiezingen van dat land door middel van terreur en corruptie. Hoewel de meerderheid van de Spanjaarden anders stemde, hadden de communisten en anarchisten de *brutaliteit* om hun nieuwe alliantie het "Volksfront" te noemen. De regering in Madrid stond op het punt gekaapt te worden door deze bolsjewistische klik, toen er een echte volksopstand tegen uitbrak. In de zomer van 1936 was Spanje in de greep van een burgeroorlog. Patriottisch verzet werd geleid door Jose Antonio de Rivera,

oprichter van de Falangistische Beweging, de Spaanse versie van het fascisme. Zijn executie door een communistische kangoeroerechtbank wakkerde het nationale verzet aan.

Op 26 juli maakten de waakzame Sovjets gebruik van de Spaanse binnenlandse onrust, die ze zagen als een kans om hun lang gedroomde voet aan de grond te krijgen in West-Europa. Stalin stuurde "militaire adviseurs" en materieel naar de marxistische republikeinen. Al snel stroomden niet alleen financiële hulp, maar ook wapens - inclusief de nieuwste gevechtsvliegtuigen en bommenwerpers van de Rode Luchtmacht - Spanje binnen vanuit de USSR. Om deze toestroom van mannen en wapens tegen te gaan, moesten de Nationalisten hun leger meteen van Marokko naar de Iberische slagvelden verplaatsen, maar ze hadden niet de middelen om dat te doen.

Een wanhopige Francisco Franco, die de patriottische belangen van zijn land vertegenwoordigde, riep Mussolini en Hitler om hulp. "Konden wij fascistten die roep onbeantwoord laten," vroeg de Duce vijf jaar later, "en onverschillig blijven tegenover de voortzetting van zulke bloedige misdaden begaan door de zogenaamde 'Volksfronten'? Konden we weigeren onze hulp te verlenen aan de heilsbeweging die in Antonio Primo de Rivera zijn schepper, asceet en martelaar had gevonden? Nee. Dus vertrok ons eerste squadron oorlogsvliegtuigen op 27 juli 1936, en op dezelfde dag hadden we onze eerste doden."

De Fuehrer bestelde op zijn beurt een luchtvloot van transportvliegtuigen naar Noord-Afrika, van waaruit ze het nationalistische leger net op tijd naar Spanje brachten om de Rode overname van Iberia te voorkomen. Adolf Hitler bedacht en verwezenlijkte zo de eerste militaire luchtbrug in de geschiedenis. Het redde niet alleen Spanje, maar uiteindelijk heel Europa van een uitbreiding van de Sovjet-Unie. Zoals de Fuehrer later opmerkte, "Franco zou een monument voor de Ju-52 moeten bouwen". De Junkers Ju-52, liefkozend *Tante Ju* of "Tante Ju" genoemd door haar bemanningen, was het vliegtuig dat de nationalistische troepen uit Marokko overvloog.

In de daaropvolgende drie jaar dreigde de Spaanse Burgeroorlog uit te groeien tot een wereldbrand omdat Stalin de steun voor de Republikeinen opvoerde. Ze werden vergezeld door overzeese communistische vrijwilligers, vaak met de heimelijke zegen en hulp van hun landen. Onder de nauwelijks verholen bescherming van de Joodse premier van Frankrijk, Leon Blum, glipten ze ongehinderd de Spaanse grens over. Anderen kwamen van zo ver weg als de Verenigde Staten, waar leden van iets dat "de Abraham Lincoln Brigade" werd genoemd (een personificatie van Joods communisme als er ooit een was) vrije toegang kregen tot de Spaanse Burgeroorlog, ondanks Roosevelt's "officiële" openbare beleid van niet-inmenging.

Maar de nationalisten trokken ook vrijwilligers aan, van de blauwhemdfascisten van Ierland en Italiaanse zwarthemden tot Poolse piloten en Russische expats. Onder hen waren de piloten van het Duitse *Condor Legioen*, die een beslissende rol speelden in de uitkomst van de oorlog door luchtverwicht te winnen voor de Nationalisten. Hun epische saga was *Flowering Rifle* van Roy Campbell, een van de grote namen in de 20e-eeuwse Engelse poëzie en een van Franco's Britse vrijwilligers.

Op 27 april 1937 stonden kranten over de hele wereld bol van verontwaardiging over een luchtaanval op de onverdedigde Baskische stad Guernica. Gruwelijke foto's van 6.000 dode vrouwen en kinderen verschenen samen met krantenkoppen die de "Nazi-moordenaars" beschuldigden van het veroorzaken van deze vreselijke tragedie. Terwijl journalisten in Frankrijk, Engeland, Rusland en Amerika alles in het werk stelden om de publieke opinie tegen de Duitsers op te stoken, stonden de piloten van het *Condor Legioen* voor een raadsel omdat ze Guernica nooit hadden gebombardeerd. Hun doelen waren beperkt tot Republikeinse bolwerken rond de nabijgelegen stad Bilbao. Hoewel de burgerdoden van Guernica echt genoeg waren, waren ze in feite afgeslacht door communistische moordcommando's die hun eigen wreedheden in anti-fascistische propaganda veranderden. Ze werden natuurlijk geholpen en bijgestaan door de overwegend sympathiserende wereldpers, waarvan de lezers geen kans kregen om kennis te nemen van het tegengestelde bewijs, noch van de Duitsers, noch van het Internationale Rode Kruis. Medeplichtigheid van communisten en nieuwsmedia aan het verdraaien van de waarheid tegen nationaal-socialisten was normaal genoeg vanaf het moment dat Adolf Hitler zijn ideologie ontwikkelde in 1920. Maar met Guernica bereikte de omvang van het bedrog een ongekennde omvang die voortdurend herhaald en uitgebreid zou worden tijdens de Tweede Wereldoorlog, tot op het huidige moment. De grote waarheid van de Spaanse Burgeroorlog was dat hij gewonnen werd door patriottische elementen uit heel Europa in een nieuwe geest van samenwerking die de kleinzielige, chauvinistische verdeeldheid van vroeger oversteeg.

Die waarheid werd gedramatiseerd in april 1939, toen een gigantische demonstratie door de straten van Madrid werd opgevoerd door de zegevierende troepen van generaal Franco. Spaanse Falangisten en Italiaanse fascisten paradeerden samen met Duitse Condor legionairs en vrijwilligers van vele andere Europese nationaliteiten. Ze hadden laten zien dat de ergste vijanden van hun ras verslagen konden worden door samen te staan als Arische strijders - een bewijs dat ze over een paar jaar opnieuw bevestigden.

Nadat ze er niet in waren geslaagd om het fascisme en nationaalsocialisme in Spanje te verpletteren, zochten de teleurgestelde Joden en hun lakeien naar andere mogelijkheden om hun "heilige oorlog" opnieuw te ontketen. Ze vonden er twee

in Centraal- en Oost-Europa.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN
ARBEITERPARTEI AUßERLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

Der Kampf geht weiter !

Seitdem Hitler nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 in der nationalsozialistischen Bewegung wieder als Führer in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Schritte von Massenmord, Völkermord, Verfolgung und Verdrängung haben nicht ausgereicht, das Ganze der gesamten Welt gegenüber zu zeigen. Adolf Hitler ist zurück!

Alle Nationalsozialisten sind somit arbeitslos, Völkern- und Rassenmenschen sollen Schicksal an Schicksal im Kampf um die Erlösung unserer Völkern.

Die Bewegung ist zwar stiller geworden, aber die Größe des kriegsgekauften Völkern ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Der völkerruf ist daher, das Völkern – gegen alle Völkern Völkern (V) zu kämpfen, keine Mittel und Entwicklung, Überwindung und Fortschritt.

Ob "Völkern" oder "Völkern", ob im Weltkrieg oder im Bürgerkrieg, ob auf Propagandafront, Völkern oder auf einem Schicksal, unter Ad. Hitler Nationalsozialisten ist eine Pflicht!

Hitler
Gottfried Luch

**TROTZ
VERBOT
NICHT
TOT !**

NS-Nieuwsbulletin
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (132)
NSDAP/AO: PO Box 6414 • Lincoln NE 68506 - USA

Front Report
Interview met Molly

Deel drie

NSK: Uw huidige projecten zijn duidelijk filosofisch en kunstgerelateerd.

Gefelice uw mening te geven over de impact van dergelijke onderwerpen in de politiek.

Molly: Ik probeer nog steeds de fotografie bij te werken, maar ik heb me vooral geconcentreerd op Adolf Hitler en het Leger van de Mensheid (www.movingthecentury.com/). Ik ben nu bij 21 pagina's, en ik heb nog zoveel meer te doen. Het behandelen van WO II is een absoluut mijnenveld van informatie. Je zoekt informatie over één ding en vindt nog twee dingen om te onderzoeken. Het voelt een beetje aan alsof je een archeoloog bent, die het begraven verleden opgraaft. Een verleden dat men liever niet aan het licht wil brengen. We kunnen

 the NEW ORDER
Number 179 (132) Founded 1979 April 26, 2022 (132)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countries and racial kinship fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture destruction, and race-mixing.

Whether "legal" or "illegal", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or in a battlefield of a different kind every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Gottfried Luch

**TROTZ
VERBOT
NICHT
TOT !**

De NSDAP/AO is de grootste ter wereld Nationaalsocialistische propagandaleverancier!

Gedrukte en online tijdschriften in vele talen

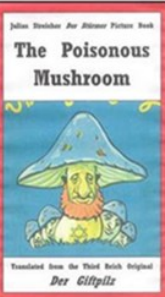
Honderden boeken in vele talen

Honderden websites in vele talen

SS Defender
against Bolshevism
by Reichführer SS Heinrich Himmler
**FOR-DANMARK!
MOD BOLCHEVISMEN!**

Translated from the SS Original

Julian Strickland: Der Giftige Pilz
**The Poisonous
Mushroom**

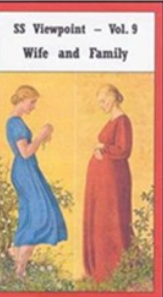
Translated from the Third Reich Original
Der Giftpilz

Reichlich Belfrage
**Hitler
in Italy**

**HITLER
in ITALY**

English / German / Deutsch / English

SS Viewpoint – Vol. 9
Wife and Family

Theodor Fritsch
**The Sins of
High Finance**

Luftwaffe War Art
Die Luftwaffe im BDA

English - German / Deutsch - English

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO

Fight Back!

nsdapao.org

**Contact us to
find out how
YOU can help!**